

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3775/2023
16.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Иван Јањушевић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Андра Савчић“ из Ваљева, коју заступа Градско правобранилаштво Града Ваљева, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2122/23 од 31.05.2023. године, у седници одржаној 16.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2122/23 од 31.05.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2122/23 од 31.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 597/21 од 13.10.2022. године ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужилци исплати 143.924,58 динара за затезном каматом на сваки појединачни месечни износ, као у његовом садржају. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци плати трошкове парничног поступка плати 92.858,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2122/23 од 31.05.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о испуњености услова за изјављивање посебне ревизије, у конкретном случају, у смислу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној. Наиме, предмет спора у овом случају је потраживање тужиље на име увећања зараде у висини од 10% за додатни рад и подршку са учеником који наставу похађа по ИОП програму. Нижестепени судови су усвојили тужбени захтев, налазећи да тужиљи припада наведено увећање за период од јула 2018. године закључно са августом 2020. сагласно тада важећем члану 3. став 1. тачка 4. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама (Службени Гласник РС бр. 44/2001...58/2014) према коме право на увећање зараде за 10% (поред запослених у посебним школама за децу ометену у развоју) имају и наставници одељења са децом ометеном у развоју при редовној основној школи, а који са њима раде. Имајући у виду да питање права на увећање зараде наставницима одељења са децом ометеном у развоју при редовној основној школи, као и примена наведене Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама није спорна у судској пракси нити захтева ново тумачење права, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд налази да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев у овој врсти спорова односи на потраживање у новцу, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници из радног односа поднета је 16.09.2021. године, а вредност предмета спора 143.924,58 динара.

С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора која се ревизијом побија очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић